

prima instanță: V. Mihaila
(Judecătoria Botanica, mun.Chișinău)
instanța de apel: L. Bulgac, L.Popova, N.Simciuc
(Curtea de Apel Chișinău)
instanța de recurs: Sv.Filincova, M.Ghervas, Sv.Moldovan, C.Alerguș, Iu.Bejenaru

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecători: Maria Ghervas, Nicolae Craiu, Constantin Alerguș, Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire declarată de Seleznirov Victor,
în cauza civilă înaintată de Nichita Ion împotriva lui Seleznirov Victor și
Danilescu Valeriu cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare
a automobilului, încasarea sumei ce rezultă din contractul de împrumut cu gaj,
împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, prin care a
fost respins recursul declarat de către Seleznirov Victor, admis recursul declarat de
către Nichita Ion, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 și
menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 02 iunie 2015,

c o n s t a t ă:

La 01 iunie 2012, Guzun Ecaterina s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva lui Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu în care a solicitat
transmiterea silită a bunului gajat spre vânzare și anume autocarul de model
XXXXX în vederea stingerii datoriei.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 27 ianuarie 2011, în baza contractului de
împrumut cu gaj Guzun Ecaterina, în calitate de împrumutător și creditor gajist a
dat cu împrumut lui Danilescu Valeriu, în calitate de împrumutat, suma de 19 000
euro, pe un termen de patru luni. În vederea asigurării obligațiilor contractuale, a
fost gajat autocarul (vagon), XXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXX, care
aparține cu drept de proprietate privată lui Seleznirov Victor, în baza certificatului
de înmatriculare nr.087202260 din 05 iunie 2008. Bunul gajat a fost evaluat de
părți la suma de 19100 euro.

Susține că, la scadența contractului, și anume 27 mai 2011, suma
împrumutată nu a fost restituită. Astfel, în vederea nerespectării obligațiilor
contractuale, ca urmare a neexecutării acestora, pîrîtul a fost preîntîmpinat de
numeroase ori verbal, inclusiv notificat, însă acesta nu a restituit suma
împrumutată. De asemenea, în vederea respectării procedurii prelabile stabilite de
lege, reclamanta a depus la registrul în care a fost înscris gajul un preaviz privind

intenția exercitării dreptului de gaj. Consideră reclamanta că pîrîtul urmează să-i achite dobîndă de întîrziere în mărime de 2931,65 euro.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 septembrie 2013 reclamanta Guzun Ecaterina a fost înlocuită cu succesorul său în drepturi, - Nichita Ion.

La 17 februarie 2014 Nichita Ion a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a indicat că nu dispune de nici o informație privind locul aflării bunului gajat, starea tehnică a acestuia și prin urmare, nu are certitudinea că bunul gajat mai există de fapt pentru a putea fi urmărit și valorificat, iar neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către pîrîți a obligațiilor legale și contractuale ce le revin, are ca efect prejudicierea directă a intereselor creditorului gajist, deoarece ultimul se află în imposibilitate de a-și valorifica creanțele garantate din contul banului gajat.

Solicită reclamantul încasarea în mod solidar de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu valoarea contractuală a bunului gajat în sumă de 19 100 euro, a dobînzii de întîrziere în mărime de 7280,46 euro, penalitate în sumă de 6840 euro, cît și a cheltuielilor de judecată.

La 02 iunie 2014, Nichita Ion a depus cerere de concretizare invocînd că prin recipisa din 14 noiembrie 2014, se justifică executarea parțială de către Seleznirov Victor a obligației de restituire sumei de 16000 euro din suma totală de 19000 euro, astfel, solicită încasarea în mod solidar de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu restanța la datorie în mărime de 3000 euro, a dobînzii pentru neexecutarea în termen a obligației de restituire a banilor, în mărime de 4904,81 euro, a penalității în mărime de 6840 euro și cheltuielile de judecată în mărime de 16 990 lei.

Ulterior, la data de 28.01.2015 prin intermediul cancelariei a parvenit cererea reclamantului Nichita Ion privind completarea obiectului acțiunii, solicitînd declararea nulității absolute a contractului de vînzare-cumpărare din 06.05.2011 privind vînzarea de către Seleznirov Victor către Danilescu Valeriu a autocarului de model XXXXX, anul producerii 1991, caroseria XXXXX.

În motivarea cererii a indicat că în cadrul examinării cauzei, avocatul pîrîtului V. Seleznirov a anexat un contract de vînzare-cumpărare a bunului gajat - autocarul de model XXXXX, intenționînd să demonstreze că acest bun a fost vîndut și respectiv vînzătorul nu ar avea temeii să răspundă pentru lipsa acestuia, implicit pentru imposibilitatea creditorului gajist de a-l urmări.

Consideră că acest act juridic a fost încheiat contrar legii și fără intenția de a produce efecte juridice. Conform prevederilor art.477 al.(3) Cod Civil, debitorul gajist nu este în drept să înstrăineze bunurile gajate, cu excepția cazurilor cînd dispune de autorizație în acest sens, eliberată de creditorul gajist. Reglementările similare au fost stipulate și în pct.14 al contractului de împrumut cu gaj din 27.01.2011. În condițiile în care creditorul gajist nu a eliberat o astfel de autorizație, vînzarea bunului gajat este ilegală. Pretinsa vînzare-cumpărare a bunului gajat a avut loc la data de 06.05.2011, adică după trei luni de la data înregistrării gajului asupra acestui bun în registrul public, fapt justificat prin confirmarea de înregistrare a gajului din 27.01.2011, iar V. Seleznirov nu poate invoca necunoașterea gajării bunului respectiv.

La data de 07.04.2011, adică cu aproximativ o lună înainte de încheierea pretinsului contract de vînzare-cumpărare a bunului gajat V. Seleznirov în calitate

de proprietar al acestui bun, a solicitat Direcției înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto, stabilirea interdicției de înstrăinare a autocarului respectiv, fapt confirmă prin adeverința eliberată de către Direcție precum și copia cererii depuse de V. Seleznirov în acest scop. Prin urmare, se constată că prin stabilirea acestei interdicții pînă la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a bunului gajat, V. Seleznirov nu a dorit de fapt ca V. Danilescu să poată să-și exercite dreptul de dispoziție asupra bunului cumpărat, inclusiv prin scoaterea de la evidență și înregistrarea dreptului asupra acestui bun la aceeași Direcție de înmatriculare a transportului.

Astfel, se constată lipsa voinței reale de a vinde acest bun. Mai mult ca atît, la data de 29.04.2011, adică cu aproximativ o săptămână înainte de încheierea pretinsului contract de vânzare-cumpărare a bunului gajat V. Seleznirov a anulat procura din 05.08.2009, eliberată lui V. Danilescu, prin care l-a împuternicit pe ultimul să folosească și să încheie acte juridice, inclusiv cu sine însuși în privința acestui bun, în așa mod V. Seleznirov a reintrat în posesia bunului gajat.

Susține reclamantul că scopul real al întocmirii contractului a fost altul decît pretinsa vânzare-cumpărare a bunului gajat și anume întocmirea lui a avut ca scop excluderea răspunderii debitorului gajist pentru lipsa bunului gajat. Din pct. 3 al pretinsului contract de vânzare-cumpărare din 06.05.2011, rezultă că pîrîtul V. Danilescu nu i-a achitat pîrîtului V. Seleznirov pînă în prezent prețul bunului pretins vîndut, iar din momentul întocmirii acestui contract de vânzare-cumpărare pînă în prezent au trecut peste 4 ani, timp în care pîrîtul V. Seleznirov nu s-a adresat în instanță cu vre-o acțiune civilă privind revendicarea bunului transmis în baza pretinsului contract de vânzare-cumpărare din 06.05.2011, sau a valorii acestuia. La fel, pîrîtul V. Seleznirov nu a expediat pretinsului cumpărător al bunului gajat V. Danilescu vre-o notificare în acest scop, iar aceste fapte confirmă concluzia că posesorul bunului gajat este pîrîtul V. Seleznirov, iar întocmirea contractului de vânzare-cumpărare din 06.05.2011 a avut loc fără intenția de a produce efecte juridice.

La 28.01.2015 reclamantul Ion Nichita a înaintat împotriva pîrîților V. Seleznirov și V. Danilescu cerere prin care solicită încasarea daunelor-interese compensatorii.

În motivarea cererii respective a indicat că în baza art.49 al.(1) din Legea cu privire la gaj, în cazul pierderii sau deteriorării bunului gajat, creditorul gajist, poate pe lîngă alte drepturi prevăzute de lege să ceară daune-interese compensatorii pînă la concurența creanței sale în baza aceluiași titlu de gaj. Acest drept este expres prevăzut în pct. 17 al contractului de împrumut cu gaj din 27.01.2011.

Potrivit art.49 alin.(3) din Legea cu privire la gaj, în cazul în care debitorul gajist refuză să substituie gajul sau nu îl poate substitui într-un termen rezonabil, acordat de creditorul gajist, acesta este obligat să înscrie în registrul respectiv informația despre pierderea gajului său. Informația se înregistrează în baza demersului unilateral al creditorului gajist. Prevederile capitolului VI se aplică în modul corespunzător. Prevederile alin.(1) al acestui articol pot fi aplicate doar în cazul respectării de către creditorul gajist a condițiilor stabilite la alin.(3) și anume: solicitarea substituirii gajului, înscrierea în registrul respectiv a informației despre pierderea gajului său. În vederea respectării acestor condiții, reclamantul a întreprins următoarele acțiuni: a depus executorului judecătoresc o cerere de constatare a faptului și a stării de fapt, a depus executorului judecătoresc o cerere

de comunicare și anume comunicarea față de pârâți a conținutului notificării privind substituirea bunului gajat pînă la 26.01.2015. În baza cererii depuse, la data de 07.12.2014, executorul judecătoresc a comunicat pârâților conținutul notificării, fapt indicat în procesele-verbale întocmite. Totodată ambii pârâți au refuzat categoric să primească notificarea. Reclamantul a comunicat pârâților prin publicare în Monitorul Oficial actele respective, a depus la registrul gajului un demers privind pierderea gajului său, ca urmare fiind eliberată confirmarea respectivă.

În consecință, condițiile stabilite de lege pentru încasarea daunelor-interese compensatorii au fost respectate. Deoarece creanța garantată este formată din obligația propriu-zisă, dobânzi, penalități, cheltuieli de urmărire și implicit prejudiciile cauzate prin neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligațiilor. Valoarea acestuia constituie 14744,81 euro și 19210 lei dintre care: restanța la datorie - 3000 euro, penalitatea contractuală calculată pentru 180 zile - 6840 euro, dobînda calculată în baza art.art.585, 619 Cod Civil - 4904,81 euro, cheltuieli de urmărire a bunului gajat - 19210 lei.

Avînd în vedere faptul că legea stabilește expres că daunele-interese compensatorii sunt încasate din contul debitorului gajist, care potrivit contractului de împrumut cu gaj din 27.01.2011 este V. Seleznirov, ținînd cont de faptul că tot el este și proprietarul bunului gajat, iar acțiunile acestuia privind anularea procurii prin care a fost împuternicit pârîtul V. Danilescu să folosească și să dispună de bunul gajat, denotă faptul că anume acesta este posesorul bunului gajat, el cunoscînd și despre locul aflării bunului gajat și despre starea tehnică în care acesta se află. Consideră că acest pârît a acționat cu rea-credință pentru a face imposibilă urmărirea bunului gajat și că ultimul este responsabil pentru daunele cauzate astfel.

Relevă reclamantul că conform art. 1414 alin.(1), (2) Cod Civil, dacă dauna a fost cauzată în comun de mai multe persoane, acestea poartă răspundere solidară. Poartă răspundere pentru daună nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci și cel care l-a instigat sau l-a susținut, precum și cel care a beneficiat în mod conștient de un folos în urma daunei cauzate altuia.

Menționează că în caz dacă instanța va constata că pentru pierderea bunului gajat este aplicabilă răspunderea solidară pentru a face acest lucru, precum și pentru a exclude o eventuală posibilitate de respingere a pretenției de încasare a acestor daune din contul pârîtului V. Seleznirov pe motiv că este aplicabilă răspunderea solidară, reclamantul solicită încasarea în mod solidar de la pârâți a daunelor-interese compensatorii pînă la concurența creanței în baza aceluiași titlu de gaj.

Solicită reclamantul declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a autocarului de model XXXXX încheiat între Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu, și încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul reclamantului daune-interese compensatorii pînă la concurența creanței în baza aceluiași titlu de gaj în sumă de 14744,81 euro și 19210 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 02 iunie 2015 acțiunea a fost admisă.

S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a autocarului de model XXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXX încheiat între Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu.

S-a încasat în mod solidar de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu în limita bunului găjat, în beneficiul lui Nichita Ion datoria în mărime de 3000 euro, penalitate în mărime de 6840 euro, dobânda de întârziere în mărime de 4904,81 euro, în total suma de 14744 (paisprezece mii șapte sute patru zeci și patru) euro și cheltuieli de judecată în mărime de 19210 (nouăsprezece mii două zece) lei.

S-a încasat în mod solidar de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 10873,20 lei.

Nefiind de acord cu soluția primei instanței Seleznirov Victor a declarat apel la 12 iunie 2015, iar Danilescu Valeriu a declarat apel la 01 iulie 2015 împotriva hotărârii Judecătoria Botanică mun. Chișinău din 02 iunie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2016, apelul declarat de Danilescu Valeriu a fost restituit ca netimbrat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 s-a admis apelul declarat de Seleznirov Victor.

S-a casat în parte hotărârea Judecătoria Botanică mun. Chișinău din 02 iunie 2015 și anume în partea în care a fost dispusă încasarea în mod solidar de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu în limita bunului găjat, în beneficiul lui Nichita Ion datoria în mărime de 3000 euro, penalitate în mărime de 6840 euro, dobânda de întârziere în mărime de 4904,81 euro, cât și în partea prin care s-a dispus încasarea de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 10873,20 lei și în această parte s-a emis o nouă hotărâre, prin care capetele de cerere nominalizate s-au respins ca neîntemeiate.

În rest hotărârea instanței de fond în partea prin care s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a autoturului de model XXXXX încheiat între Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu din 06 mai 2011, cât și în partea prin care s-a încasat în mod solidar de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu în beneficiul lui Nichita Ion a cheltuielilor de judecată în mărime de 19210 lei s-au menținut.

La 21 aprilie 2016 Nichita Ion a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, Nichita Ion a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea materială și anume prevederile art.49 a Legii cu privire la gaj.

La 23 mai 2016 Seleznirov Victor a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 03 iunie 2016 Nichita Ion a depus cerere de completare a recursului împotriva decizie instanței de apel din 15 martie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016 s-a respins recursul declarat de către Seleznirov Victor.

S-a admis recursul declarat de către Nichita Ion.

S-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 și s-a menținut hotărârea Judecătoria Botanică mun. Chișinău din 02 iunie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nichita Ion împotriva lui Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu privind declararea nulă a contractului de vânzare-

cumpărare a automobilului, încasarea sumei ce rezultă din contractul de împrumut cu gaj.

La 12 august 2016 Nichita Ion a depus cerere privind emiterea unei decizii suplimentare cu privire la încasarea dobânzii și a cheltuielilor de judecată.

La 13 octombrie 2016 Nichita Ion a depus cerere de completare privind emiterea unei decizii suplimentare solicitând încasarea în mod solidar de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu dobânda de întârziere pentru perioada 16 martie 2016-27 iulie 2016 în mărime de 245, 22 euro și cheltuielile de judecată.

Prin decizia suplimentară a Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016 s-a admis parțial cererea lui Nichita Ion privind emiterea unei decizii suplimentare, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nichita Ion împotriva lui Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu privind declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului, încasarea sumei ce rezultă din contractul de împrumut cu gaj.

S-a încasat de la Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu în mod solidar în beneficiul lui Nichita Ion suma de 912 lei (nouă sute doisprezece lei), constituită din suma de 326 lei - taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel și 586 lei - taxa de stat achitată la depunerea cererii de recurs.

În rest cererea s-a respins.

La 20 octombrie 2016 Seleznirov Victor a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs.

În motivarea cererii de revizuire, a invocat că decizia instanței de recurs urmează a fi revizuită în temeiul art. 449 lit. b) CPC.

La data de 21 noiembrie 2016 Nichita Ion a depus prin intermediul cancelariei o referință, în care a invocat dezacordul cu cererea de revizuire declarată de Seleznirov Victor, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă.

La 07 decembrie 2016 și 13 decembrie 2016 Seleznirov Victor a depus cereri de revizuire suplimentare.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016 s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Seleznirov Victor împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nichita Ion împotriva lui Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului, încasarea sumei ce rezultă din contractul de împrumut cu gaj.

La 04 august 2017 Seleznirov Victor a depus o nouă cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea parțială a deciziei Curții Supreme de Justiției din 27 iulie 2016, în partea încasării de la Seleznirov Victor în mod solidar în limita bunului gajat, în beneficiul lui Nichita Ion datoria în mărime de 3000 euro, penalitate în mărime de 6840 euro, dobânda de întârziere în mărime de 4904,81 euro, iar în total suma de 14 744 euro și cheltuielile de judecată în sumă de 19210 lei și a taxei de stat în mărime de 10873,20 lei.

În motivarea cererii de revizuire, a invocat că decizia instanței de recurs urmează a fi revizuită în temeiul art. 449 lit. b) CPC, deoarece Procuratura Botanică, mun. Chișinău a constatat faptul însușirii ilegale a drepturilor creditorului gajist Nichita Ion.

Indică revizientul Seleznirov Victor că i-au devenit cunoscute unele circumstanțe noi și anume, prin ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 18 mai 2017 a Procuraturii Botanica, mun. Chișinău s-a constatat că notarul Elena Mocanu, înregistrând la data de 27 ianuarie 2015 sub nr. 240054 în calitate de creditor gajist pe Nichita Ion, ilegal i-a oferit acestuia toate drepturile prevăzute de legislație în calitate de creditor gajist, prin urmare notarul Elena Mocanu a săvârșit abuzul de putere sau abuzul de serviciu, contravenție prevăzută de art.321 Codul Contravențional. Însă, odată cu expirarea termenului de atragere la răspundere contravențională, s-a refuzat în pornirea urmăririi penale în baza art.275, pct.3) CPP adică când fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și s-a clasat procesul penal conform art.286 CPP.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Revizientul Seleznirov Victor ca temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC.

Conform art. 449 lit. b) CPC revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Din prevederile menționate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărîrii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărîrea judecătorească devine irevocabilă.

Reieșind din prevederile menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizient în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or, înscrisurile prezentate sunt emise ulterior adoptării hotărîrii judecătorești în pricină, iar revizientul nu a demonstrat că în timpul judecării anterioare a pricinii a întreprins toate măsurile de a le obține.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente care sunt esențiale pentru litigiul examinat și de natură să influențeze soluția adoptată.

Colegiul relevă că revizuirea unei hotărîri emise de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărîrii, probează existența unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării.

Din textul cererii de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că revizuentul solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, invocând în calitate de temeii lit. b) a art. 449 CPC.

Astfel, potrivit normei invocate, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul în baza temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, este important ca circumstanțele sau faptele date, existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente.

Astfel, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, ele urmînd a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărîrii.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temeii de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Cu referire la pretinsele circumstanțe noi aflate de revizuentul Selezniiov Victor precum ordonanța Procuraturii sectorului Botanica mun. Chișinău din 18 mai 2017, prin care s-a dispus de a refuza în pornirea urmăririi penale în baza art.275, pct.3) CPP adică cînd fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și s-a clasat procesul penal conform art.286 CPP în privința notarului Elena Mocanu, instanța de recurs menționează că aceasta a fost emisă ulterior pronunțării deciziei instanței de recurs, și de fapt prin conținutul acesteia nu poate fi influențată soluția adoptată, or în conținutul acesteia nu se constată careva circumstanțe noi.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de revizuire sunt abuzive și arbitrare și nu pot fi considerate ca temeii acceptabile pentru revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, deoarece ele nu se încadrează în categoria circumstanțelor fundamentale și obligatorii care ar justifica răsturnarea soluției pronunțate prin decizia a cărei revizuire se cere.

În acest context, se evidențiază că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449–453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului că, o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată.

Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul cînd reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999). Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roșca c. Moldovei*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de

judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6§1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunța preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluții definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat.

În această ordine de idei, și având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de revizuire reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de către Seleznirov Victor în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, având în vedere că motivele invocate de către revizuent sunt în contradicție cu prevederile art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Seleznirov Victor împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Seleznirov Victor împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nichita Ion împotriva lui Seleznirov Victor și Danilescu Valeriu privind declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului, încasarea sumei ce rezultă din contractul de împrumut cu gaj.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Constantin Alerguș

Iurie Bejenaru